

Aan: Leden van de Tweede Kamer commissie BHOS
cc Minister L. Schreinemacher

11 mei 2022

Geachte leden van de commissie Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking,

Op 31 mei aanstaande spreekt uw commissie over het BHOS beleid van Minister Schreinemacher en in dat kader leggen FNV, CNV en VNO-NCW en MKB-Nederland u graag de volgende punten voor.

Nationaal IMVO beleid

Voordat wij tot concrete punten komen, moet het ons van het hart dat wij helderheid missen voor wat betreft het besluitvormingsproces. Wie besluit nu precies waarover, en wanneer? Wij verzoeken uw commissie om scherp te zijn op toezeggingen die worden 'meegenomen', maar waar in de uitwerking van beleidsvoornemens niets over is terug te vinden.

Zo is er in de Technische Sessie over sectorale samenwerking van februari jl. een toezegging aan uw commissie gedaan om een onderzoek te overwegen naar de (on)wenselijkheid van overheidsparticipatie in multi-stakeholder sector overeenkomsten terwijl diezelfde overheid uitwerking geeft aan een IMVO Toezichthouder. Van die overweging merkten wij tot op heden niets. Het ziet ernaar uit de terugtrekking van de overheid uit IMVO-convenanten, volgt op een besluit dat in het vervolgbeleid niet meer ter discussie hoeft te staan. Het lijkt alsof de overheid al tot het terugtrekken uit de convenanten besloten heeft, en dat daar geen discussie meer over gevoerd kan worden. Als sociale partners met ervaring in deze convenanten zien wij dat anders. Een overheid die volgens internationale normen de mensenrechten moet beschermen, hoort er wat ons betreft in de uitwerking van multi-stakeholder sector overeenkomsten als richtinggevende partij bij.

Wij attenderen u voorts op het nieuwe instrument dat de overheid inricht op het gebied van IMVO: dat van de sectorale samenwerking, waarvoor bedrijven een subsidiebedrag kunnen aanvragen. In het voorgenomen beleid moet dat instrument de opvolger zijn van wat wij nu als IMVO-convenanten kennen. Wij missen hier een ex ante evaluatie. Dat zou niettemin een logische exercitie zijn op dit moment. Want wat garandeert dat het nieuwe instrument succesvoller is dan wat er tot nu toe is ontwikkeld? Die vraag kan nu niet worden beantwoord. Maar het is wel een heel zinnige en terechte vraag die in een evaluatie vooraf goed gesteld kan worden.

Wij dringen er door middel van dit schrijven verder graag op aan dat dat bedoelde, nieuwe instrument volgens de OESO Richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen alle 6 de stappen van Due Diligence incorporeert, dus inclusief de mogelijkheid van remedie en (dus) compensatie. Bij een goede aansluiting op de OESO Richtlijnen hoort bovendien dat stakeholders – inclusief maatschappelijke organisaties en vakbonden- hier en in productielanden, op de juiste wijze worden betrokken. Zij kennen immers als geen ander de problemen 'on the ground' en kunnen oplossingen

aandragen die effectief zullen zijn. Om dit op de juiste wijze te kunnen doen, zullen bedrijven en brancheorganisaties gebruik moeten kunnen maken van de kennis en kunde van maatschappelijke organisaties en vakbonden zelf. Daar is tijd en geld voor nodig. Om succesvol te kunnen zijn, is het van belang dat zal daar in de uitwerking van het voorgenomen beleid rekening mee wordt gehouden. Last but not least: samen optrekken geeft meer leverage, meer kracht aan IMVO-initiatieven dan dat een bedrijf alleen op een IMVO-missie gaat. Daarom is het wijs ook brancheorganisaties op te nemen in de beleidsuitwerking. Enkele hebben al een behoorlijk kennis- en ervaringsniveau op IMVO-gebied; anderen moeten nog veel leren. Ook in dat verband is het ontwerpen van de juiste criteria een voorwaarde om verschil te maken.

Kort geformuleerd gaat het ons dus om:

- Transparantie in het besluitvormingsproces, onder meer voor wat betreft de overheidsparticipatie in multi-stakeholder overeenkomsten
- Een ex ante evaluatie van eventueel nieuw in te richten IMVO instrument(en) om vooraf te weten wat de kansen zijn op een succesvol(ler) beleid en waar nodig, beleid bij te stellen
- Inrichting van financieringsvoorwaarden conform alle 6 de Due Diligence stappen, zoals geformuleerd in de OESO Richtlijnen en de UN Guiding principles for Business and Human Rights
- Daarbij ook de noodzaak van betrokkenheid van stakeholders hier en in productielanden onderstrepen en daarvoor de noodzakelijke middelen reserveren
- Branche organisaties opnemen bij de uitwerking van het voorgenomen beleid op sectorale samenwerking

De EU Corporate Sustainable Due Diligence Directive

Wij zagen het BNC-fiche die de minister naar de Kamer heeft gestuurd als reactie op het voorstel voor deze richtlijn. Alhoewel die ambitieus oogt voor wat betreft het voornemen om de discussie in de EU hier over te voeren - dat stellen wij op prijs- verontrust ons de zinssnede waarin de minister stelt nationale wetgeving in te zullen richten op een niveau dat zich op de juiste wijze tot de EU Directive verhoudt. Dat niveau kan na afloop van alle onderhandelingsrondes mee, maar ook tegenvallen. Wij wijzen u daarom graag nogmaals op het unanieme [IMVO SER advies](#) dat wij over dit onderwerp in het najaar van 2021 uitbrachten.

Uiteraard blijven wij graag bereid tot nadere toelichting.

Met vriendelijke groet,

Lucia van Westerlaak
Anne Wehkamp
Marhijn Visser

lucia.vanwesterlaak@fnv.nl
a.wehkamp@cnv.nl
mvisser@vnoncw-mkb.nl